

Sveti Francisek Asiski

Frančišek jih je pogledal, jih gledal in gledal in slednjič dejal prav prisrčno: »Lastovice, ljube sestrice moje, zdaj je pa že čas, da dobim jaz besedo! Ste čebljale in čebljale, zadosti ste povedale. Poslušajte zdaj besedo Božjo in pridne bodite in molčite, dokler bom jaz govoril!«

In glej, lastovice so utihnile na besedo in so molčale, dokler je pridigoval Frančišek. Ker se je zgodilo to in, ker je pridigoval tako goreče, je hotelo vse mesto oditi za Frančiškom in so vsi hoteli vstopiti v njegov red. Frančišek pa jim je dejal: »Ne prenaglite se; določil bom tudi za vas pravila, kako vam je živeti, da boste zveličani.«

Tretji red

Ljudje pa niso bili zadovoljni s tem odgovorom. »Bogat sem«, je prišel nekdo, »in vendor bi rad živel kakor ti. Pa imam družino. Svetuj mi sveti mož!«

»Če si komu kaj hudega storil, popravi krivico; podpiraj ubožce in pazi, da ne boš žalil svojega bljižnjega!«

Prišel je duhovnik. »Rad bi bil s teboj, Frančišek, pa ne smem zapustiti svojih ovčic. Kaj mi je storiti?«

Odreci se vsako leto kakemu dohodku in ga podeli sirotam, pa si tako moj kakor moji bratje«, mu je dejal Frančišek. »Mati sem in imam družino pa bi bila rada kakor sestra Klara, in vendor to ni mogoče. Povej mi, kako bi, oče?«

»Oroke navajaj k Bogu, bljižnjega ljubi in se odreci vsem nečimernostim duha in telesa, pa bo prav«, je prijazno svetoval oče Frančišek. »Jaz pa, glej, oče«, je prihitel vitez – mladenič, »bi tudi rad bil s teboj in bi bil tak kot tvoji bratje. A ljubim srčno svojo izvoljenko in se ne morem ločiti od nje. »Poročita se, pa živila v zmernosti in podpirajta sirote in hvalita Boga,« je smehljaje dejal Frančišek in ga blagoslovil.

In še drugi so prihajali in se zgrinjali krog njega in Frančišek je vsakemu svetoval, kakor je zahteval stan doličnega. In v vseh krajih je bilo tako, da je kmalu nastala družba posebnih Frančiškovih bratov in sester, bratovština zakoncev in neporočenih, mož, žena in devic, ki so živeli v svojem družinskom krogu, in so bili vendor Frančiškovi otroci. Več in več jih je bilo in so prihajali k Frančišku in njegovim bratom po nasvet, živeli so med svetom, a ne od sveta. Imenovali so se spokorniki in so tvorili tretji red očeta Frančiška, zato so jim dejali tudi tretjeredniki – tertiani. Frančišek se je posvetoval o njih s kardinalom Hugolinom. Bernarrd a Bessa, tajnik svetega Bonaventure, je zapisal tedaj: »Tretji red je za duhovnike in laike, device, vdove in zakonce. Spokorniki in spokornice se zaobljubijo, da bodo pravično živeli v svojih hišah, opravljalni dobra dela in se izogibali napuha. Med njimi vidiš plemenite viteze in druge velikaše tega sveta. Ponižno so oblečeni in tako lepo občujejo z ubožci kakor z bogatimi, da pač koj spoznaš, kako so Bogaboječi.

Pravila za ta in za oni svet

Tako je polagal Frančišek sadike na široko polje vseh kristjanov svoje domovine, čutil je pa bolj in bolj in ga je opominjal kardinal Hugolin, da mora za svoje ože brate spisati trdna pravila, ki bi se jih brez sleherne dvoumnosti oprijec ves Frančiškov red.

In čutil je, kako ga je Bog poklical prav za tisto dobo, da bi obvaroval skrivnost evangelijskega besedila, ko je naraščala vsepovsod izkušnjava za posvetno blagovest in sta razdirala pohlep po denarju in ošabno učenjaščvo delo Kristusovo. In mislil je: »Pa bodo imeli ljudje vse in znali vse, a ne bodo zmogli enega – da bi bili zvesti Bogu!« »Kako bi še povedal« je še razmišljal. Kako položil v srca svojih bratov za vse večne čase, kakor sem to storil že prej s stavki in navodili iz svetega evangelijskega besedila: Pojdi in prodaj vse in razdeli med reveže... Pojdi in vzemi svoj križ na rame in hodi za meno... Ne vzemite ničesar na pot... Kaj hočejo še več? Kako jim zapisati za vekomaj, do konca svojih dni?«

In, ko je prispel brat Cezarij iz Speierja, učeni nemški brat, sta pisala s Frančiškom pravila v samoti Fonte Colombo. V teh pravilih so bile misli, ki jih je večkrat govoril Frančišek svojim bratom. Kardinal Hugolin je prebral Frančiškova pravila, pa se mu je zmračilo čelo. In povedal je Frančišku: »Glej, Frančišek, sin moj, močne so twoje besede in zdravje je v njih. Prav posebno je potrebna takih navodil sveta Cerkev. Nobena težkoča mi ne bo prevelika, da ne bi podpiral in razširjeval sadove teh twojih pravil. Vendar, glej, in ne zameri: svet je drugačen, človek je podvržen zlemu duhu. Videl si sam: sprejemal si brate, ne, da bi jih preizkusil. Od začetka je bilo to v redu, a pozneje, ko je rastlo v tisoče in tisoče, so prišli bratje k tebi, ki niso zaslužili tvojega zaupanja in ne poslanstva Božjega. Potepali so se, nadlegovali ljudi in bili v škodo vsemu redu. Zato je prav, da imamo sedaj noviciat, leto preizkušnje. In tako je tudi v twojih spisanih pravilih marsikaj, kar bi utegnilo škodovati in privesti do razdora med brati in započeti proticerkveno gibanje. Twoje besede so nebeske, mi pa smo na zemlji! Tvoji bratje so jih vredni in morejo živeti po njih, zdaj pa so taki časi in so taki bratje pri tebi, ki jih ne bi zmogli. Vendar moremo vse urediti in izluščiti pravo jedro za vse. Živeti mora tvoj red in podpirati Cerkev! Zato dovoliš, Frančišek, da predrugačim in izobličim twoje besede, kakor bo najbolj prikladno za brate in za ta in za oni svet?«

Hudo je bilo Frančišku, nagnil je glavo postrani in prekrižal roke na prsih: »Zaščitnik našega reda si, gospod kardinal in si duhovnik. Vedno sem spoštoval duhovnike in učil naj jih spoštujejo drugi. In sem obljudil sveto pokorščino papežu in Cerkevi. Najmanjši Božji hlapec sem. Stori gospod kakor veš.«

nadaljevanje sledi

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

BLIŽINA BOŽIČNIH PRAZNIKOV in sveti adventni čas, ki nas bo nanje pripravil, sta mi spet dala priložnost za posebno pismo, ki ga trikrat na leto prejmejo rojaki v Viktoriji in na Tasmaniji. Tam je tudi ves program vseh bogoslužnih srečanj, priprav in slovesnosti v tem lepem času. V Mislih zato ne bo nekaterih stvari, ki so napisane v kar precej dolgem pismu, tako, da ne bo ponavljanja.

Ni milejšega časa in občutja, kot je slovensko obhajanje božičnih skrivnosti v lepoti jaslic, polnočnice, božičnih pesmi. In ni lepšega obličja kot je človekovo takrat, ko z dobrimi željami sega v roko svojemu bližnjemu in rojaku. Z božično devetdnevnico se bomo pripravljali na praznik Jezusovega rojstva vsak dan od 16. do 22. decembra ob 7.30 zvečer. Seveda bo slovesna polnočnica ob polnoči zunaj pred lurško votlino. Na božični praznik bo sveta maša še ob 8.00 in 10.00.

Da bo lahko nekaj mrzle chicagške zime nadomestil s toplim poletjem v Avstraliji, upa p. METOD OGOREVC. Z veseljem ga pričakujemo v drugi polovici januarja 2003. Srečali se bomo z njim tudi pri slovesnih bogoslužjih: za Australia Day v Melbournu, obiskal pa bo seveda tudi vse brate – p. Filipa, p. Valerijana in p. Janeza in vesel bo vseh srečanj z nekdanjimi »farani« in naročniki Misli. Dobrodošel, pater Metod, mu kličemo že sedaj v hvaležnosti za vse veliko delo, ki ga je opravil v Avstraliji. Pater Metod čestita vsem za praznike in vošči za novo leto 2003. Mi pa mu

p. Ciril A. Božič, OFM

Marija Anžič, laična misjonarka

S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO BOX 197 KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787

Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176

E-mail: ciril@infoxchange.net.au

DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

tudi preko Misli, ki jih redno z zanimanjem, tudi kot nekdanji urednik, skrbno prebira, voščimo blagoslovjene in milosti polne praznike – enako tudi vsem njegovim bratom v Lemontu: p. Blažu, p. Vendelinu, p. Atanaziju, p. Martinu, p. Bernardinu; p. Bernardu v Johnstownu in patru Krizologu v New Yorku.

Požrtvovalna knjižničarka Baragove knjižnice v Kew, gospa **MARIJA OPPELT OPPLETTI** je v ponedeljek, 2. decembra 2002, prejela iz rok guvernerja Viktorije H. E. Johna Landyja posebno priznanje Victoria's Awards for Excellence in Multicultural Affairs. Za to priznanje jo je tudi v imenu našega središča predlagala Draga Gelt OAM. Ker so te Misli že pred tem dogodkom v tiskarni, bomo v naslednji številki povedali kaj več. Mariji Oppelt pa čestitamo za to lepo priznanje in se ji zahvaljujemo za delo v knjižnici in za njeno delo skupaj s Tonetom Brnetom in Ivanom Trebša vsak ponedeljek.

Bo pa leto 2003 polno lepih jubilejev: Prvo nedeljo v februarju 2003 bo prav slovesno v Adelaidi, kjer bo tamkajšnje občestvo skupaj s patrom Janezom obhajalo 20. obletnico blagoslovitve cerkve svete Družine. Po vseh naših središčih bodo v letu 2003 lepe obletnice blagoslovitve naših slovenskih cerkva: cerkev svetih bratov Cirila in Metoda bo 20. oktobra 2003 obhajala 35. obletnico (5. februarja 2003 pa bo 20. obletnica kronanja podobe Marije Pomagaj v naši cerkvi v Kew) in cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu bo 14. januarja 2003

obhajala 30. obletnico blagoslovitve. Naša najmlajša slovenska cerkev v Wollongongu v Figtree pa bo 27. novembra 2003 obhajala 20. obletnico blagoslovitve. Vsi ti lepi spominski dnevi bodo lahko prijazne priložnosti za srečanja in milost.

**SLOVENSKO DVOMESTNO DRUŠTVO
ALBURY - WODONGA**

SNEŽNIK

praznuje letos srebrni jubilej - 25 let uspešnega delovanja za slovensko skupnost. Čestitke in zahvala odboru in članom tudi za prijetno srečanje v dvorani kluba po praznični maši, 24. novembra 2002. Še naprej veliko moči za skupno dobro!

SVETE MAŠE V KEW: ob nedeljah ob 8.00 in 10.00 – vsako drugo nedeljo v mesecu samo ob 9.00. Ob praznikih ob 7.00 zjutraj in 7.30 zvečer, na zapovedane praznike tudi ob 10.00. Od ponedeljka do četrtka ob 7.00 zjutraj, ob petkih ob 7.30 zvečer, ob sobotah ob 8.00 zjutraj.

KRSTI: Rachel ŠTIBILJ, roj. 23.08.2002, Clayton VIC. Mati Susan r. Mullins, oče Daniel Štibilj. Botra sta bila Sally in Mark O'Leary. Kew, 26.10.2002.

Jethro Felix ANDERSON, roj. 18.06.2002, Fitzroy VIC. Mati Anita Susan r. Sluga, oče Christopher Julius Anderson. Botra sta bila Tania Miriam in Roman David Sluga. Kew, 26.10.2002.

POROKE: Christopher Julius ANDERSON, roj. 04.12.1956 v Jesselton, North Borneo in Anita Susan SLUGA, hčerka Lada Sluga in Marije r. Vidrih, roj. 22.03.1969 v Melbourne VIC, civilno poročena 21.10.2001 v Melburnu, sta sklenila zakrament svetega zakona v Kew, 26.10.2002. Priči sta bila Stephen in Tania Miriam Sluga.

Robert BENČIČ, sin Marija in Margherite in Natasha ŠPILAR, hčerka Tonija in Marije Špilar, sta sklenila sveti zakon v cerkvi St. John's Church, Heidelberg VIC, 09.11.2002.

Čestitke novokrščencem in mladoporočencem!

POGREBI:

STOJAN ANTONIO ZORZUT je bil rojen 20.09.1927 v vasi Imenje v Goriških Brdih. Umrl je 31.08.2002 v Melbournu, 04.09.2002 pa je bil kremiran v Fawknerju. Imel je štiri otroke – vsi živijo v Melbournu, tu je tudi njegov brat, sestra pa živi v Sloveniji. Podatke nam je sporočila njegova prijateljica Majda Korošec.

ANTON LUDVIK je odšel nenadoma v starosti 66 let (srčna kap). Rojen je bil 13.04.1936 v Koritnicah, župnija Knežak, umrl je 03.09.2002 v bolnišnici v Box Hillu, okrepčan s svetim maziljenjem. Očeta so mu leta 1944 ustrelili Nemci.

Mama sama je skrbela za družino. V Avstralijo je prišel leta 1954, za njim še njegova sestra Ivanka in leta 1958 še mama. V Avstraliji je delal najprej v Queenslandu in nato v Snowy Mounatins 11 let, pozneje pa do upokojitve leta 1994 pri Watter Board v Melbournu. Svoji sestri Ivanka Spevan je ves čas pomagal pri zares izredno skrbni negi za njuno devetdesetletno mamo Lojzko. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi 04.09.2002 in pogrebno mašo naslednji dan ter nato pogreb na Springvale pokopališču. V Melbournu zavuča mamo in sestro, bratrance in sestrične v Avstraliji in Sloveniji. Sestra Ivanka izreka zahvalo vsem, ki so bili njegovi prijatelji in so ga spremljali na njegovi zadnji poti.

MARIJA GROCL, roj. Vogrinčič, rojena 23.01.1928 v vasi Gerlici v Prekmurju, je umrla 23.10.2002 v Western General Hospital v Footscrayu. Poročila se je 31.01.1951 v Prekmurju s Francem Groclom iz sosednje vasi Gornji Črnci. V Avstralijo sta prišla 21.02.1961 z že osem let starim sinom Francem, v Avstraliji pa se je rodila hčerka Silvia, ki je sedaj medicinska sestra. Nad 23 let je delala v bolnišnici Mena House, ki so jo oskrbovale nemške redovnice. Imela je sladkorno bolezen in so ji amputirali obe nogi leta 1991. Toda bila je izredno pogumna in kljub bolezni vesela. Molitve zanjo smo imeli v naši cerkvi 28.10.2002, naslednji dan pa pogrebno mašo in pogreb na Keilor pokopališču.

ŠTEFAN ZVER je bil rojen 18.09.1944 v Odrancih. Te svoje lepe prekmurske vasi in govorice ni nikoli pozabil. V Avstralijo je prišel leta 1967. Z ženo Angelco sta si ustvarila lep dom. V zakonu sta se jima rodila hčerka Tatjana in sin Steven. Danes sta oba poročena.

**Blagoslovljene božične praznike in srečno, blagoslovljeno novo leto Gospodovo 2003
Vam iz srca želim v svojem imenu, v imenu misijonarke Marije Anžič, pastoralnih in drugih sodelavcev. Pa tudi čestitke vsem, ki ste letos obhajali pomembne življenjske, zakonske, društvene ali šolske jubileje.**
p. Ciril

Ana Mrčun preživila jesen svojega življenja v Nursing Home Prime Life, Highwood Court v Burwoodu. S tem klobukom na glavi je dobila 2. nagrado za Cup Day Hat Parade, 5. novembra 2002.

Tatjana z možem Stevenom imata sina Brandona, sin Steven je poročen z Rozi. Štefan je bil izredno požrtvovalen, sposoben in cenjen delavec, kar je pri pogrebni maši povedal predstavnik podjetja Olex, pri katerem je Štefan delal dolga leta. Pred dobrimi dvemi leti je zbolel za rakom. Toda pozorna skrb žene Angelce in vse družine mu je lajšala in podaljšala življenje. Skoraj vsak prvi petek je z otroško pobožnostjo in vdanoščjo prejel sveto obhajilo. Tudi ta Božja hrana ga je krepčala. Umrl v bolnišnici Epworth 30.10.2002. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi v Kew 03.11.2002 in naslednji dan pogrebno mašo in pogreb na pokopališču Keilor. V Sloveniji zapušča sestro Mico in brata Jožka z družino. Za njim žaluje v Melbournu tudi mož njegove pokojne sestre Katice Martin Recek z družino. **Žena Angelca z družino se zahvaljuje vsem za molitve, cvetje in sočutje, ki so ga bili deležni.**

Sožalje vsem žalujoci, pokojni pa naj uživajo Božjo blaženost.

Na veselem praznovanju 90. rojstnega dne v juliju 2002, mame Marije Barba (prva na levi) s prijateljicami: Marijo Frank (88 let), Tončko Plesničar (81 let) in Marcelo Bole (88 let - na fotografiji z leve na desno).

ALEKSANDRA L. CEFERIN je v nedeljo, 15. septembra 2002, povabila na svoj dom samo slovensko družbo, da smo tako skupaj obhajali njen 70. rojstni dan. Bralci Misli in slovenska skupnost v Avstraliji dobro poznamo delo neutrudljive kulturne delavke in profesorice slovenskega jezika in kulture med drugo in že tretjo avstralsko - slovensko generacijo. Že kdor bo prebral 8., 9., 10. in 25. stran teh Misli, bo dobil kar dober vpogled v neizmerno energijo, ustvarjalnost in mladostni optimizem slavljenke. Ob čudoviti zdravljenici dr. Jožice Peddle - Ledinek smo slavljenki Aleksandri nazdravili še na mnoga zdrava, srečna in ustvarjalna leta. Slavljenka pa je skupaj z mamo Emilijo, hčerkama Adriano in Sandi ter sestro Sonjo zapela lepe stare slovenske pesmi. Čestitke slavljenki Aleksandri in naj ji Bog daje še naprej mladostnih moči.

LUCIJA SRNEC je 5. decembra 2002 dopolnila 70 let svojega bogatega življenja. Med Slovenci v Melbournu deluje že od leta 1968. Leta 1974 je bila med ustanovitelji slovenske šole pri klubu Planica in vseskozi dejavnica učiteljica slovenskega jezika in kulture v klubski šoli in 16 let na srednji šoli. Ustanovila je dve folklorni skupini, s katerimi je nastopala na različnih kulturnih prireditvah, po šolah in festivalih drugih narodnosti. Na festivalu Australia Day v Dandenongu leta 1977 so osvojili kar pet nagrad (narodne noše, folklorni plesi, glasba, šport – basket ball). Aktivna je tudi pri igralski družini. Lucija je poučevala tudi v Slomškovi šoli v Kew, je kulturna delavka pri Svetu slovenskih organizacij Viktorije, kjer sta skupaj z možem Štefanom nepogrešljiva delavca pri organizaciji slovenskega festivala. Vsestranska kulturna delavka pri klubu Planica, SSOV, v verskem in kulturnem središču v Kew dela skupaj z možem v Kulturnem odboru in pomagata pri arhivu. Lucija se oglaša na radiu, piše za časopise in revije, urejuje arhiv, vodi kulturne nastope, sodeluje v odboru za pripravo Novic – klubskega glasila Planice, bila je v odboru za pripravo slovenske razstave v Immigration Museum v Melbournu. Bogato in polno življenje avstralske Slovenke Lucije Srnc. Ob lepem življenjskem jubileju ji čestitamo, se ji zahvaljujemo za vse delo in napore in kličemo: Naj Vas, spoštovana gospa Lucija, skupaj z možem Štefanom in družino, še naprej ohranja dobrí Bog!

Uredništvo Misli

Lucija med mladimi na praznovanju 30. obletnice kluba Planica, 9.11.2002. Z daritvijo svete maše smo pričeli slovesno praznovanje 30 - letnice delovanja kluba Planica. Čestitke odboru in vsem članom.

KRIZEM AVSTRALJSKE SLOVENIJE

NOV SVETOVNI REKORD V VOŽNJI S STATIČNIM ALI MIRUJOČIM KOLESOM

EDI KONTELJ, sin slovenskih staršev iz Geelonga, je v soboto 19. oktobra 2002 ob 11. uri dopoldne, presegel svetovni rekord za 12 ur. Vozil je 72 ur, povprečno 23 km/h (8 ur vožnje in 15 minut počitka). Voziti je začel v sredo 16. oktobra ob 9. uri zjutraj in je stopil s kolesa ob 11. uri dopoldne.

Pri tem je zbral \$10.000 za Astma Fondation. Da bo prišel v Guinnessovo knjigo rekordov, so morali biti navzoči: 2 priči, medicinska sestra ter strežnik ali asistent. Ekipa 4 oseb se je menjala vsake štiri ure. Celotna ekipa je štela 52 oseb. Nekateri so bili v ekipi dvakrat, sorodniki niso smeli biti priče.

V času vožnje je Edi popil 65 litrov tekočine in použil 20 vrst tablet vitaminov, 20 vrst sadja, riž, testenine in ričet. Ves čas so ga podpirali žena Marija, starši, sorodniki in prijatelji. Torej velja stari pregor: Vslogi je moč. Na fotografiji zgoraj je Edi v pogovoru z Aljošem in Meto Lenarčič za Radio 3 ZZZ.

Čestitamo Ediju!

Lidija Čušin

ČESTITKE SLOVENSKEMU DRUŠTVU SYDNEY, ki praznuje v letošnjem letu 45. obletnico svojega uspešnega delovanja. Slovesno so praznovali to obletnico v letošnjem septembru. Takrat so se srečali tudi vsi nekdanji predsedniki društva in sedanja predsednica gospa Mira Smrdel.

Na fotografiji z leve: Ivo Bavčar, Dušan Lajovic, Lojze Košorok, Lojze Kmetič, Slavko Prinčič, Mira Smrdel, Štefan Šernek, Vinko Ovijach, Jože Lah, Janez Zafošnik, Ivan Koželj.

PREDNAROČILO - SUBSCRIPTION

Ob 25. obletnici pouka slovenskega jezika v Viktoriji bomo izdali knjigo, ki bo dokumentirila 25 let poučevanja. Vsebovala bo kratko zgodovino pouka v okviru šolskih obnov in multikulturne politike avstralske vlade, arhivsko gradivo - imena učencev in učiteljev, razredne slike, obvestila, maturantske proslave.

Slovenian Language in Australia

25 years of Slovenian Language Teaching in Victorian Schools (1977 – 2002)

The book – in English language – will document the teaching of Slovenian language from 1977 till 2002 and include the future developments and projects of the Institute for Slovenian Language of Victoria. It will contain a historical review of Slovenian language as a subject in the Australian school system till the present day within the context of Australian multicultural policies. It will also cover the two major school reforms and their impact on the study of Slovenian. The book will contain archival material, class photos, lists of teachers and students (450 names), including the VCE students of Slovenian.

For the past students the book of about 120 pages will be a valuable memento of the years spent attending Slovenian classes. It is also intended to represent a historical document of Slovenian presence in Victoria.

You may subscribe in advance at the cost of \$20 – till 20. January 2003

After 20 January the book will cost \$25

Subscription forms are available at all Slovenian organizations and Slovenian Religious and Cultural Centre, Kew. You may also call and lodge your subscription over the phone:

The Institute for Slovenian Studies of Victoria at tel. 9544 0595

Aleksandra Ceferin

Director, Institute for Slovenian Studies of Victoria

Vpisovanje za pouk slovenskega jezika v letu 2003

VICTORIAN SCHOOL OF LANGUAGES

Vpisovanje na pouk slovenskega jezika v Melbournu se bo začelo prvo soboto po začetku šolskega leta 2002 in potem naslednje sobote od devetih do dvajset minut čez dvanajst.

Pouk se prične v soboto, 8. februarja ob devetih zjutraj. Šolsko leto se konca 22. novembra. Lahko pridete v razred, govorite z učitelji in dvignete prijavnico.

Slovenščina se poučuje v Princes Hill Secondary College, Arnold Street, North Carlton, tel. 9416 0641. Vpišejo se lahko učenci od 5. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE se pričakuje zadostno znanje slovenščine ali najmanj dve leti pouka. Vpišejo se lahko tudi odrasli. Vpisnina za učence do 10. letnika je \$46, za VCE kandidate \$58, za odrasle \$150.

V tečaj slovenskega jezika je vključen program o uporabi Interneta v namene raziskovanja in učenja, ter spletnega mesta www.thezaurus.com kot kulturnega in jezikoslovnega arhiva.

Za nadaljnje podatke kličite na šolo, tel. 9416 0641. Če se želite pogovoriti o slovenskem jeziku, kličite tel. 9544 0595 po sedmi uri zvečer. Pokličite nas. Radi se pogovorimo z vami, če imate kako vprašanje o šolanju vaših otrok. Predvsem vam bomo povedali, kako vam bo koristila slovenščina. Posebno važno je vedeti, da bo študij slovenskega jezika dodal pet točk k ostalim VCE točкам, velikega pomena, kadar se gre za vpis na univerzo.

Aleksandra L. Ceferin, Institute for Slovenian Studies of Victoria